

Sygn. akt **II C 432/16**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 lutego 2018r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach Ośrodek (...) w R. Wydział II Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Okręgowego Renata Kopala

Protokolant: Jolanta Bober

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 08 lutego 2018r. w R.

sprawy z powództwa **L. B.**

przeciwko **D. Niestandaryzowanemu Sekurytyzacyjnemu Funduszowi Inwestycyjnemu Zamkniętemu z siedzibą w W.**

o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego

- 1) oddała powództwo;
- 2) odstępuje od obciążania powódki kosztami postępowania;
- 3) przyznaje adwokat A. M. z Kancelarii Adwokackiej w R. ze Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Gliwicach, Ośrodka (...) w R. kwotę 17.712 zł (siedemnaście tysięcy siedemset dwanaście złotych), w tym 3.312 zł (trzy tysiące trzysta dwanaście złotych) podatku od towarów i usług tytułem kosztów pomocy prawnej udzielonej powódce z urzędu.

SSO Renata Kopala:

Sygn. akt. II C 432/16

UZASADNIENIE

Powódka L. B. domagała się pozbawienia w całości wykonalności tytułu wykonawczego w postaci nakazu zapłaty wydanego w postępowaniu nakazowym z dnia 04 marca 2013 roku w sprawie II Nc 17/13 przez Sąd Okręgowy w Gliwicach Ośrodek (...) w R. mocą którego Sąd nakazał by powódka solidarnie z J. B. zapłacili powodowi D. Niestandaryzowanemu Sekurytyzacyjnemu Funduszowi Zamkniętemu w W. kwotę 1.500.000 zł z ustawowymi odsetkami od 06 lutego 2013 roku oraz kwotę 18.750 zł tytułem kosztów postępowania.

W uzasadnieniu wskazała, że powódka wobec poprzedniego wierzyciela (...) Banku (...) S.A. w K. odpowiadała jako poręczyciel wekslowy za wierzytelności z umowy kredytowej z dnia 30.06.1999 roku zawartej między bankiem, a (...). Podniosła, że postępowanie egzekucyjne prowadzone na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego zaopatrzonego przez Sąd w klauzulę wykonalności pod sygn. Km 1027/04 zostało postanowieniem z dnia 24 czerwca 2013 roku przez komornika umorzone. Wskazała, że umowa cesji wierzytelności dokonana przez (...) Bank S.A. (zmiana nazwy pierwotnego wierzyciela powódki) na rzecz pozwanego jest nieważna bowiem pozwany fundusz nie posiada weksła i nie wypenił weksła, który poręczyła powódka.

W ocenie powódki niedopuszczalne jest przeniesienie przez przelew wierzytelności wyrażonej w wekslu bez wydania nabywcy weksła. Aby pozwany mógł skutecznie nabyć dochodzoną wierzytelność musiałby posiadać weksel, a weksła

tego nie posiada. Nadto w sprawie zakończonej wydaniem nakazu zapłaty D. Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty oparł swoje żądanie o wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu, co nie mogło stanowić podstawy do wydania nakazu w postępowaniu nakazowym bo samo zamieszczenie zapisu w księgach nie przesądza, że wierzytelność istnieje lecz jedynie dowodzi dokonania transakcji zakupu wierzytelności. Podkreśliła, że księgi bankowe utraciły moc dokumentów urzędowych.

Podniosła, że odpis wydanego nakazu zapłaty nie został jej prawidłowo doręczony bowiem fundusz w sprawie II Nc 17/13 wskazał w pozwie nieprawidłowy adres pozwanej oraz zarzucała, że pozwany nieskutecznie poinformował ją o cesji wierzytelności kierując informacje pod adres, pod którym powódka nie zamieszkiwała.

Domagając się pozbawienia wykonalności tytułu wykonawczego w postaci nakazu podniosła:

- zarzut nieistnienia roszczenia,

- ewentualnie zarzut przedawnienia roszczenia w tym przedawnienia dochodzonych odsetek - braku legitymacji czynnej w zakresie dochodzenia roszczenia od powódki wobec nieposiadania weksła przez pozwanego, jego wypełnienia i wezwania do wykupu.

Kwestionowała również zasadność i możliwość przyjęcia solidarnej odpowiedzialności powódki i J. B. na podstawie wystawionego bankowego tytułu egzekucyjnego z dnia 18 marca 2004 roku opatrzonego klauzulą wykonalności bowiem w postępowaniu klauzulowym nie przedłożono wypełnionego weksła i nie wezwano kredytobiorcy do wykupu weksła.

Podniosła zarzut z art. 5 kc wskazując, że pozwany czyni użytek z prawa, które jest sprzeczne z zasadami współzycia społecznego i społeczno-gospodarczym przeznaczeniem tego prawa, a konsekwencji nie powinno to być uznawane za wykonywanie prawa i korzystanie z ochrony prawnej.

Pozwany w odpowiedzi na pozew (k. 61) wnosił o oddalenie powództwa i zasądzenie od powódki kosztów postępowania w tym kosztów zastępstwa procesowego z opłatą skarbową od pełnomocnictwa. Wskazał, że nie zachodzą żadne ustawowe przesłanki wymienione w art. 840 § 1 kpc. Podkreślił, że instytucja powództwa opozycyjnego nie służy merytorycznemu rozpoznawaniu sprawy zakończonej prawomocnym wyrokiem lub natychmiast wykonalnym orzeczeniem sądowym. Zasadność roszczenia stwierdzonego orzeczeniem sądowym może być rozpatrywana tylko na podstawie zdarzeń które nastąpiły po wydaniu orzeczenia sądowego, natomiast zarzuty, które wywiodła powódka nie są skierowane przeciwko wykonalności nakazu zapłaty lecz przeciwko niemu samemu. Podważają merytorycznie zasadność orzeczenia i są dalece spóźnione bowiem należało je podnieść w zarzutach od nakazu zapłaty. Prawomocny nakaz objęty jest powagą rzeczy osądzonej i jego treść nie może być kwestionowana w toku niniejszego postępowania.

Odnosząc się do nieprawidłowości doręczenia odpisu nakazu zapłaty pozwany wskazał, że kwestia ta została już rozstrzygnięta przez Sąd Najwyższy w sprawie wytoczonej przez powódkę. Wskazał nadto - przedkładając zażalenie powódki z dnia 10 grudnia 2012 roku w sprawie Sądu Rejonowego w R. (...) I Co 2031/10, w którym powódka wskazała adres zamieszkania – że jest on tożsamy z adresem wskazanym przez pozwanego funduszu w sprawie II Nc 17/13. Podniósł, że zgodnie z art. 509 kc wierzyciel G. (...) Bank skorzystał z przysługującego mu uprawnienia do przelewu wierzytelności na rzecz aktualnego wierzyciela bez zgody dłużnika przy czym wskazał, że pismami skierowanymi na adres zamieszkania powódki zarówno poprzedni jak i obecny wierzyciel informowali ją o cesji co stwierdził też Sąd Apelacyjny w Katowicach oddalając apelację od wyroku Sądu Okręgowego Gliwicach Ośrodek (...) w R. w sprawie II C 384/13 oddalającego skargę Ł. B. o wznowienie postępowania w sprawie II Nc 17/13.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

W dniu 30 czerwca 1999 roku między J. B. (...) Przedsiębiorstwo (...) z siedzibą w R. a (...) Bankiem (...) S.A. w K. Oddział (...) w R. została zawarta umowa kredytu nr (...) w kwocie 1.060.000 zł zabezpieczona między innymi przez powódkę Ł. B. (ówcześnie żonę kredytobiorcy) poręczeniem wekslowym.

Dowód: umowa kredytowa –k. 6-12 akt

W dniu 18 marca 2004 (...) Bank (...) S.A. w K. wystawił bankowy tytuł egzekucyjny przeciwko Ł. B. i J. B. stwierdzając w nim, że istnieje wymagalne zadłużenie wobec dłużników w kwocie 608.033.12 zł z tytułu należności głównej i 128.385,82 zł z tytułu przeterminowanych odsetek za opóźnienie za okres od 31 maja 2002 do dnia 14 marca 2003 wraz z dalszymi odsetkami od należności przeterminowanych. Temu tytułowi egzekucyjnemu Sąd Rejonowy w R. (...) postanowieniem z dnia 04 maja 2004 r. w sprawie I Co 382/04 nadał klauzulę wykonalności.

Dowód: odpis bankowego tytułu egzekucyjnego –k. 13 akt, odpis postanowienia z dnia 04 maja 2014 –k. 14akt.

W dniu 02 lipca 2004 na wniosek banku wszczęto postępowanie egzekucyjne w sprawie Km 1027/04 (k. 117 akt)

26.03.2010r Bank zawiadomił komornika w sprawie Km 1027/04, że zmienił nazwę i połączył się z G. Bankiem a obecnie występuje jako G. (...) Bank .(k. 487 akt Km 1027/07)

30.09.2011r zawarto warunkową umowa cesji na rzecz D. Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego (k. 126 akt)

13.06.2012r nowy wierzyciel zawiadomił komornika że wierzytelność została sprzedana D. Niestandaryzowanemu Sekurytyzacyjnemu Funduszu Inwestycyjnemu Zamkniętemu

i przedstawił zawiadomienie przesłane przez niego do Ł. B. i J. B. o cesji wierzytelności z 12.06.2012 (k. 525- 527akt Km 1027/04). W aktach znajduje się również zawiadomienie o sprzedaży datowane z 26.09.2012 (k 569 akt Km 1027/04).

Nowy wierzyciel chciał w toczącym się postępowaniu egzekucyjnym wstąpić w miejsce dotychczasowego wierzyciela - banku (k. 525 akt Km 1027/04) przy czym komornik poinformował go, iż nie jest możliwe dalsze prowadzenie egzekucji na jego rzecz w tym postępowaniu egzekucyjnym albowiem nowy wierzyciel nie wykazał przejścia uprawnień na swoją rzecz a poprzedni wierzyciel nie złożył w tym zakresie żadnych oświadczeń (k. 544 Km 1027/04) .

19.09.2012 r. Komornik wydał postanowienie o zawieszeniu postępowania

egzekucyjnego dotyczącego egzekucji z nieruchomości dłużników (k. 545) i odpis

tego postanowienia przesłał dłużnikom Ł. B. i J. B. . Za Ł.

B. odpis tego postanowienia odebrał upoważniony przez nią do odbioru korespondencji S. K. (k. 553 akt Km 1027/04).

W trakcie tego postępowania Ł. B. złożyła skargę na opis i oszacowanie nieruchomości. W sprawie I Co 2031/10, w którym toczyło się to postępowanie dotyczące egzekucji z nieruchomości składając zażalenie w dniu 10.12.2012r.Ł. B. osobiście wskazuje adres ul. (...), R.. W późniejszych i wcześniejszych pismach w wielu postępowaniach wielokrotnie wskazuje taki sam adres (także w niniejszym pozwie). W zażaleniu z dnia 10 grudnia 2012 roku podniosła również, że 30.09.2011 roku nastąpiła sprzedaż wierzytelności pomiędzy G. (...) Bank a D. Niestandaryzowanym Sekurytyzacyjnym Funduszem Inwestycyjnym Zamkniętym o czym powiadomiono ją rok później 16.10.2012 – (k. 77 akt – oryg. k. 535 akt Sądu Rejonowego w R. (...) I Co 2031/10).

Dowód: karty z akt egzekucyjnych KM 1027/04 i I Co 2031/10 – co okoliczności wskazanych wyżej.

06 lutego 2013r D. Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty wniósł do Sądu Okręgowego Gliwicach Ośrodka (...) w R. przeciwko Ł. B. i J. B. pozew w sprawie Nc 17/13.

4 marca 2013 r. Sąd w tej sprawie wydał nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym ,

w którym nakazał, by powódka solidarnie z J. B. zapłacili powodowi D. Niestandaryzowanemu Sekurytyzacyjnemu Funduszowi Zamkniętemu w W. kwotę 1.500.000 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 06 lutego 2013 roku oraz kwotę

18.750 zł tytułem kosztów postępowania. W sprawie tej uznano, że nakaz uprawomocnił się z dniem 10 kwietnia 2013r, a 16 kwietnia 2013 Sąd nadał nakazowi klauzulę wykonalności.

Dowód: z akt II Nc 17/13 – pozew - k. 1-147, nakaz zapłaty – k. 150, zarządzenie o prawomocności i postanowienie o nadaniu klauzuli wykonalności – k. 162,163

Na wniosek D. Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Zamkniętego w W. komornik wszczął egzekucję w sprawie Km 582/13 w dniu 15 maja 2013 (k. 303 akt) .

24.05.2013 komornik w sprawie Km 1027/04 zwrócił się do G. (...) Banku o informację co do wniosków wierzyciela, bo dalsza egzekucja jest bezprawna (k. 561akt Km 1027/04).

Pismem z dnia 12czerwca 2013 (...) Bank S.A. (poprzedni wierzyciel Ł. B.) zawiadamia komornika, że przelał wierzytelność i wniósł o umorzenie postępowania egzekucyjnego – (k. 562 akt Km 1027/04).

24.06.2013 Komornik postanowił o umorzeniu postępowania egzekucyjnego w sprawie Km 1027/04 (k. 591 aktKm (...)) i 27grudnia 2013 zwrócił tytuł wykonawczy w postaci bankowego tytułu egzekucyjnego z klauzulą wykonalności bankowi.

Dowód: karty wskazane wyżej z akt Km 1027/04

W sprawie Km 582/13 w dniu 17 lipca 2013 komornik zawiadomił powódkę o wszczęciu postępowania egzekucyjnego z wniosku D. Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego (k. 305 akt) .

10.09.2013 powódka składa w sprawie II Nc 17/13 „sprzeciw” od nakazu zapłaty przedkładając pismo z 26.09.2012 roku zawiadamiające ją o zmianie wierzyciela

Dowód: –k. 166 akt II Nc 17/13 i k. 168 akt II Nc 17/13.

17.10.2013 Sąd postanowił o odrzuceniu zarzutów od nakazu zapłaty w sprawie II Nc 17/13.

Dowód: postanowienie - k. 284 akt II Nc 17/13.

25 listopada 2013 Ł. B. złożyła skargę o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym nakazem z dnia 04 marca 2013 w sprawie II Nc 17/13.

Dowód : skarga k. 1 akt IIC 384/13.

W dniu 01października 2014 w sprawie II C 384/13 Sąd wydał wyrok oddalający skargę Ł. B. o wznowienie postępowania w sprawie II Nc 17/13 a 13listopada 2015 Sąd II instancji oddalił apelację powódki. 10 stycznia 2017r Sąd Najwyższy oddalił skargę kasacyjną powódki uznając, że doręczenie nakazu zapłaty nastąpiło prawidłowo w sposób zastępczy i doszło do pozbawienia jej możliwości ochrony praw wskutek naruszenia przepisów prawa

Dowód: karty z akt II C 342/13: wyrok Sądu I instancji z uzasadnieniem – k. 292, 303-314, wyrok Sądu Apelacyjnego z uzasadnieniem k. 440, 445-450, Wyrok Sądu Najwyższego k. 514- 522.

Sąd zważył:

Powództwo przeciwegzekucyjne jest środkiem obrony dłużnika przed niezasadną egzekucją i może zostać oparte wyłącznie na przesłankach określonych w art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c. Powództwo takie nie może naruszać powagi rzeczy osądzonej, a dłużnik występując z tym powództwem nie może kwestionować orzeczenia, które ma moc wiążącą. Dlatego nie było dopuszczalne rozpoznanie zarzutów powódki dotyczących stosunku cywilnego łączącego strony które miały miejsce przed wydaniem nakazu zapłaty czyli przed dniem 04 marca 2013 roku. Powódka powinna była podnosić te okoliczności w zarzutach od nakazu zapłaty w toku postępowania przed Sądem Okręgowym w sprawie II Nc 17/13.

Przy orzekaniu na podstawie art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c., gdy tytułem egzekucyjnym jest orzeczenie sądu – uwzględnia się wyłącznie zdarzenia, które nastąpiły po wydaniu tego orzeczenia (w mniejszej sprawie - po upływie terminu do złożenia zarzutów od nakazu).

Sąd rozpoznając powództwo opozycyjne, nie może wzruszać ustaleń stojących za prawomocnym orzeczeniem. Z chwilą uprawomocnienia się nakazu dochodzi do prekluzji materiału faktycznego sprawy, w której został on wydany. Oznacza to, że jeżeli określone okoliczności i oparte na nich zarzuty lub wypływające z nich wnioski istniały i dały się sformułować do chwili upływu terminu do złożenia zarzutów o nakazu lecz strona skutecznie ich nie podniosła lub nie przytoczyła, podlegają prekluzji, czyli wykluczającemu działaniu prawomocności. Prekluzyjny skutek prawomocności oraz powagi rzeczy osądzonej jest niezależny od tego, czy strona ponosi winę w zaniechaniu przytoczenia określonych okoliczności lub podniesienia właściwych zarzutów.

Powódka kwestionuje istnienie obowiązku stwierdzonego tytułem egzekucyjnym jakim jest nakaz zapłaty w sprawie II Nc 17/13 (podnosi nieważność umowy przelewu wierzytelności, brak weksła, niewypełnienie weksła itp.). Takie zarzuty mogłyby czynić jedynie w sytuacji gdyby tytuł wykonawczy nie byłby orzeczeniem sądowym. Nakaz zapłaty jest orzeczeniem sądu i powódka nie może podnosić zarzutu nieważności umowy cesji wierzytelności, którą zawarto przed wydaniem nakazu zapłaty w roku 2011 czy też zarzutu braku lub niewypełnienia weksła. Te okoliczności mogły być podnoszone przy merytorycznym rozpoznawaniu sprawy II Nc 17/13/. Nie jest prawdą, jak zeznała na rozprawie w dniu 08 lutego 2018r, że o cesji wierzytelności Ł. B. dowiedziała się dopiero przy zawiadomieniu jej o wszczęciu przez pozwaną fundusz egzekucji. Przeczą temu same pisma powódki składane w skardze rozpoznawanej w sprawie I Co 2031/10, a także zawiadomieniach banku . W piśmie z 10 grudnia 2012 roku Ł. B. sama wskazuje, że o cesji dowiedziała **się 16.10.2012r.** Potwierdziła to również w sprawie II Nc 17/13 przedkładając pismo z 26września 2012 roku zawiadamiające ją o zmianie wierzyciela (k. 168 akt II Nc 17/13). Już w roku pod koniec 2012 roku posiadała informację o zmianie wierzyciela.

Ponieważ, jak ustalił sąd, okoliczności faktyczne i oparte na nich zarzuty (zarzuty nieważności umowy i przedawnienia) istniały i dały się sformułować w chwili wydania nakazu zapłaty i w 14 dniowym terminie do złożenia zarzutów - obecnie nie mogą stanowić podstawy powództwa opozycyjnego.

Z treści art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c. wynika, że dłużnik może w drodze powództwa żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub części albo ograniczenia, **jeżeli po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło albo nie może być egzekwowane;** gdy tytułem jest orzeczenie sądowe, dłużnik może powództwo oprzeć także na zdarzeniach, które nastąpiły po zamknięciu rozprawy.

Po powstaniu tytułu egzekucyjnego nie nastąpiło żadne zdarzenie, w skutek którego zobowiązanie powódki wygasło albo nie mogło być egzekwowane. Za takie zdarzenie nie może zostać uznane umorzenie postępowania egzekucyjnego prowadzonego na wniosek poprzedniego wierzyciela, co nastąpiło w dniu 24 czerwca 2013 roku, a więc po nadaniu klauzuli wykonalności prawomocnemu nakazowi zapłaty na rzecz D. Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego.

W żaden sposób umorzenie postępowania egzekucyjnego w stosunku do poprzedniego wierzyciela nie wpływało na możliwość podniesienia zarzutu przedawnienia roszczenia w stosunku do Funduszu. Prowadzenie egzekucji przez bank w sprawie Km 1027/04 – po dokonaniu cesji - stwarzało dla powódki jedynie możliwość wytoczenia powództwa przeciwegzekucyjnego przeciwko bankowi bowiem wówczas nie był on już uprawniony do egzekucji skoro zbył wierzytelność. Na marginesie należy wskazać, że od 19.09.2012 r. – postępowanie w zakresie egzekucji nieruchomości w sprawie Km 1027/04 pozostawało zawieszona, a wcześniej powódka złożyła skargę na opis i oszacowanie nieruchomości, co przez okres od stycznia 2009 do roku 2012 spowodowało że nie toczyła się egzekucja z nieruchomości. Podniesienie zarzutu przedawnienia w stosunku do D. Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego było możliwe już w trakcie postępowania w sprawie II Nc 17/13 przy prawidłowo złożonych zarzutach od nakazu.

Egzekucja banku była prowadzona w oparciu o bankowy tytuł egzekucyjny zaopatrzonego w klauzulę wykonalności. Z tego przywileju przewidzianego wyłącznie dla banków nie mógł skorzystać fundusz i dlatego wystąpił do Sądu celem uzyskania odrębnego tytułu wykonawczego. Faktycznie uchwała Sądu Najwyższego z dnia 19 lutego 2015 roku w sprawie II CZP 103/14 (na którą powołuje się powódka) wskazuje, że umorzenie postępowania egzekucyjnego na wniosek wierzyciela - banku, prowadzącego egzekucję na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego zaopatrzonego klauzulą wykonalności - niweczy skutki przerwy biegu przedawnienia spowodowane złożeniem wniosku o wszczęcie egzekucji (w piśmie powódki błędnie wskazano, że „umorzenie postępowania egzekucyjnego ...niweczy skutki biegu przedawnienia spowodowanego złożeniem wniosku o wszczęcie egzekucji”), ale dotyczy to stosunków między bankiem a dłużnikiem, a nie cesjonariuszem i dłużnikiem. Oznacza to w okolicznościach tej sprawy tylko tyle, że gdyby nie doszło do cesji wierzytelności to dopiero po umorzeniu postępowania egzekucyjnego prowadzonego w sprawie Km 1027/04 powódka mogłaby podnieść zarzut przedawnienia przeciwko bankowi. Natomiast podniesienie zarzutu przedawnienia przeciwko funduszowi było już możliwe przy zarzutach od nakazu zapłaty bowiem w stosunku do cesjonariusza wierzytelność była już przedawniona już w chwili nabycia (3 lata od dnia jej wymagalności). Zarzut przedawnienia nie był uzależniony od toczącego się postępowania egzekucyjnego z wniosku banku w sprawie Km 1027/04.

Pogląd reprezentowany przez Sąd Najwyższy w uchwale z 19 lutego 2015 i uchwale z 29 czerwca 2016 w sprawie III CZP 29/16 był przedstawiany również we wcześniejszych orzeczeniach np. w wyroku SN dnia 19 listopada 2014 r., II CSK 196/14, ale i w uchwale z dnia 05 marca 2009 III CZP 4/09, w której Sąd Najwyższy wskazywał że przepis art. 192 pkt 3 k.p.c. nie ma zastosowania w postępowaniu egzekucyjnym i oznacza, że jeżeli w toku postępowania egzekucyjnego dojdzie do zawarcia umowy przelewu egzekwowanej wierzytelności to nabywca wierzytelności przez umowę przelewu zyskuje jedynie prawo do wierzytelności objętej dotychczasowym tytułem a nie prawo do kontynuowania wszczętego przez inny podmiot postępowania egzekucyjnego. O tym informował nabywcę wierzytelności komornik (k. 544 w sprawie Km 1027/04).

Ł. B. w ocenie Sądu nie może uzasadniać powództwa opozycyjnego zarzutem przedawnienia roszczenia stwierdzonego tytułem wykonawczym (orzeczeniem sądu), gdy w toku postępowania rozpoznawczego, jako strona pozwana w sprawie, zarzutu przedawnienia nie podniosła. W tamtym czasie roszczenie funduszu - co wskazano wcześniej - było już przedawnione. By powództwo przeciwegzekucyjne mogło zostać uwzględnione powódka musiałaby podnieść zarzut przedawnienia, które nastąpiłoby **po wydaniu tytułu egzekucyjnego** (tj. nakazu), ale wtedy okres przedawnienia roszczenia objętego orzeczeniem wynosi 10 lat o ile nie zostałby przerwany wszczęciem egzekucji. Takie przedawnienie do dnia dzisiejszego nie nastąpiło, bowiem egzekucja przez pozwanego została wszczęta i nadal jest prowadzona od maja 2013 roku.

Co do zarzutu z art. 5 k.c. to wskazać należy, że nie może on stanowić samodzielnej podstawy powództwa. Sąd Najwyższy w uzasadnieniu wyroku z dnia 5 czerwca 2007 r., I CSK 116/07 wskazał, że uwzględnienie powództwa opozycyjnego na podstawie art. 5 kc co do zasady budzi wątpliwości w doktrynie i orzecznictwie i nawet jeżeli można dopuścić w wyjątkowych wypadkach taką możliwość, to mogło by to mieć miejsce tylko wówczas, gdyby **po powstaniu zaskarżonego tytułu wykonawczego (lub po zamknięciu rozprawy w sprawie, w której został wydany)**, nastąpiło wyjątkowe zdarzenie, które sprawiałoby, że wykonanie takiego wyroku byłoby sprzeczne z zasadami współżycia społecznego.

Powódka nie wskazała – w ocenie Sądu Okręgowego – zdarzeń materialno – prawnych powodujących wygaśnięcie egzekwowanego zobowiązania lub niemożność jego egzekwowania. Nie pozostaje w sprzeczności z prawem i zasadami współżycia społecznego postępowanie pozwanego, polegające na prowadzeniu postępowania egzekucyjnego zgodnie z treścią tytułu wykonawczego. Powódka nie zaprzecza, że podpisała poręczenie wekslowe, nie zaprzecza, że umowa kredytowa przez J. B. została zawarta. Egzekucja tych należności toczy się od kilkunastu lat. Powódka w tym czasie podejmowała szereg czynności powodujących przedłużenie postępowania egzekucyjnego. Przez wiele lat miała możliwość podnoszenia wszelkich zarzutów przeciwko zasadności i wysokości dochodzonego przez bank a następnie pozwaną roszczenia. Brak realizacji przez powódkę i kredytobiorcę zobowiązania stwierdzonego tytułem

wykonawczym stanowi zachowanie sprzeczne z prawem, zatem powódka postępując sprzecznie zasadami współzycia społecznego nie może żądać ochrony w oparciu o przepis art. 5 k.c.

Na podstawie art. 102 kpc Sąd nie obciążył powódkę kosztami należnymi stronie pozwanej biorąc pod uwagę jej sytuację materialną stanowiącą podstawę zwolnienia jej od kosztów sądowych już na początkowym etapie postępowania.

Sąd przyznał koszty pełnomocnikowi powódki ustanowionemu z urzędu od Skarbu Państwa zgodnie z obowiązującymi w chwili wszczęcia postępowania przepisami a mianowicie w myśl §8 pkt 7 i §4 ust. 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. z dnia 5 listopada 2015 r.) w związku z §22 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. z dnia 18 października 2016 r.).

SSO Renata Kopala